

De hond die blaft en huilt

De meeste honden worden lawaaiig als ze iets nieuws of ongewoons horen of zien. Het dier kan gaan blaffen, janken, grommen of huilen.

Vele situaties kunnen aanleiding tot blaffen geven:

- Vreemde mensen of andere dieren die op het eigen terrein van de hond komen.
- Het zien van 'prooi' zoals vogels of een eekhoorn.
- Alleen zijn, gescheiden van huisgenoten, scheidingsangst.
- Vreemde geluiden in of rond huis, vuurwerk.
- Aandacht zoeken, honger.
- Nodig moeten plassen of poepen.
- Andere angstgevoelens.
- Gezondheidsproblemen.
- Ouderdom (seniliteit).
- Dwangmatig gedrag.

Zodra blaffen succes oplevert, bv als er iemand komt kijken als het dier even alleen is, ziet het dier z'n inspanningen beloond. Het gevolg is dat de volgende keer het blaffen nog heftiger en harder is! Dieren die blaffen t.g.v. gezondheidsproblemen, seniliteit of dwangmatig gedrag kunnen vaak goed met medicijnen behandeld worden.

Preventie begint al vroeg

Het ontwikkelen van angsten wordt voor een belangrijk deel voorkomen door een pup al op jonge leeftijd te wennen aan zoveel mogelijk mensen, andere dieren, vreemde geluiden en vreemde omgevingen. De pup zoveel mogelijk overal mee naar toe nemen is zeer verstandig. Wees daarbij niet te bang voor allerlei enge ziektes: hij is immers ingeënt! Verder is een duidelijk overwicht van de eigenaar, alsmede een goede gehoorzaamheidstraining van belang. De jonge hond moet leren dat hij af en toe zichzelf moet kunnen vermaken, dan is hij ook niet zo van de kook als hij eens alleen moet zijn.

Het corrigeren van slechte gewoontes

Om een blafprobleem te kunnen verhelpen, is het nodig dat men de situaties en prikkels, die tot het blaffen leiden, begrijpt. Zonder voldoende overwicht en leiderschap over de hond begin je niets. Dit moet dus eerst bereikt worden. Daarna kun je een hond gaan leren om stil te zijn. Het trainen om op commando met blaffen te stoppen, kan gedaan worden met technieken die werken met uitlokken/belonen-technieken, afleidingstechnieken en stropketting/halsband training.

Begin de training met situaties die eenvoudig zijn (een familielid klopt op de deur), alvorens over te gaan naar lastiger situaties (een vreemde komt binnen). Door de hond te leren om op commando stil te zijn, kan hij gewoon blijven blaffen n.a.v. bepaalde prikkels, maar zwijgen op uw verzoek. Het zwijgen wordt dan beloond. Bij iedere volgende training moet de hond weer iets langer stil zijn voordat de beloning gegeven wordt. Een hond leren om te blijven zwijgen als de prikkel aanwezig is, is veel moeilijker. Om succes te hebben, moet het blaffen onderbroken worden zodra het begint, en dit moet herhaald worden totdat de hond niet meer op de prikkel reageert met blaffen, waarna dan een beloning kan volgen.

Straf is over het algemeen niet effectief als het gaat om blafproblemen. Streng straffen kan tot meer angst leiden, en zo het probleem verergeren, terwijl te licht straffen in feite het gedrag beloont in de vorm van het geven van aandacht aan het dier. Om straf effectief te laten zijn, moet het blaffen, zodra het begint, onderbroken worden, waarbij een middel of methode gebruikt moet worden die ook écht werkt. Als je nooit in de buurt bent als het blaffen begint, kun je alleen maar werken met producten die op het blaffen reageren, bv anti-blafbanden. Als de hond er echter niet op getraind is om stil te zijn bij bepaalde prikkels, zal het blaffen weliswaar wel onderbroken worden, maar wordt de gewoonte om op bepaalde prikkels te blaffen niet afgeleerd.

De beste anti-blafbanden zijn die welke citroenzuur sprayen op het moment dat het dier blaft, en de banden die een stroomstoot(je) geven. Deze laatste zijn echter niet ongevaarlijk en in Nederland niet toegestaan.

Honden die veel blaffen als ze alleen gelaten worden, hebben vaak een verlatingsangst, ook wel scheidingsangst genoemd. Hiervoor leze men de cliëntinfo "[Scheidingsangst](#)".